

Dictum

- 1) Door niet binnen de gestelde termijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die noodzakelijk zijn om te voldoen aan richtlijn 2003/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 mei 2003 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen 85/337/EEG en 96/61/EG van de Raad, is het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 170 van 21.7.2007.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 4 december 2008 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk der Nederlanden

(Zaak C-249/07) (¹)

(Niet-nakoming — Artikelen 28 EG en 30 EG — Richtlijn 92/43/EG — Maatregel van gelijke werking — Voorafgaande vergunning voor uitzaaï van tot inheemse soorten behorende maar uit andere lidstaten afkomstige oesters en mosselen — Rechtvaardiging — Bescherming van leven van dieren — Instandhouding van biologische diversiteit en instandhouding van vissoorten in belang van visserij)

(2009/C 19/06)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis en S. Noe, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C.M. Wissels en C. ten Dam, gemachtigden)

Voorwerp

Niet-nakoming — Schending van de artikelen 28 EG en 30 EG — Stelsel van voorafgaande vergunning voor het uitzaaïen in de Nederlandse kustwateren van oesters en mosselen uit andere lidstaten

Dictum

- 1) Door de invoering van een stelsel van voorafgaande vergunning voor de uitzaaï in de Nederlandse kustwateren van oesters en mosselen die rechtmatig uit andere lidstaten afkomstig zijn en tot in Nederland inheemse soorten behoren, is het Koninkrijk der Nederlanden de krachtens de artikelen 28 EG en 30 EG op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.

- 2) Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 183 van 4.8.2007.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 27 november 2008 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) — Verenigd Koninkrijk] — Intel Corporation Inc./CPM United Kingdom Ltd

(Zaak C-252/07) (¹)

(Richtlijn 89/104/EEG — Merken — Artikel 4, lid 4, sub a — Bekende merken — Bescherming tegen gebruik van gelijk of overeenstemmend jonger merk — Gebruik waardoor onge-rechtvaardigd voordeel wordt of zou worden getrokken uit of afbreuk wordt of zou worden gedaan aan onderscheidend vermogen of reputatie van ouder merk)

(2009/C 19/07)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Intel Corporation Inc.

Verwerende partij: CPM United Kingdom Ltd

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Court of Appeal (Civil Division) — Uitlegging van de artikelen 4, lid 4, sub a, en 5, lid 2, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (PB L 40, blz. 1) — Bekend ouder merk — Criteria ter bepaling van het bestaan van verband als bedoeld in arrest C-408/01, Adidas-Salomon AG en Adidas-Benelux BV

Dictum

- 1) Artikel 4, lid 4, sub a, van de Eerste richtlijn (89/104/EEG) van de Raad van 21 december 1988 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten, moet aldus worden uitgelegd dat het bestaan van een verband, in de zin van het arrest van 23 oktober 2003, Adidas-Salomon en Adidas Benelux (C-408/01), tussen het bekende oudere merk en het jongere merk globaal dient te worden beoordeeld met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval.

2) De omstandigheid dat het jongere merk het bekende oudere merk in gedachten oproept bij de normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument, staat gelijk met het bestaan van een verband, in de zin van het reeds aangehaalde arrest Adidas-Salomon en Adidas Benelux, tussen de conflicterende merken.

3) De omstandigheid dat:

— het oudere merk zeer bekend is voor bepaalde specifieke soorten van waren of diensten, en

— deze waren of diensten en de waren of diensten waarvoor het jongere merk is ingeschreven, niet soortgelijk zijn of in hoge mate niet soortgelijk zijn, en

— het oudere merk uniek is voor welke waren of diensten ook,

impliceert niet noodzakelijk het bestaan van een verband, in de zin van het reeds aangehaalde arrest Adidas-Salomon en Adidas-Benelux, tussen de conflicterende merken.

4) Artikel 4, lid 4, sub a, van richtlijn 89/104 moet aldus worden uitgelegd dat het bestaan van een gebruik van het jongere merk waardoor ongerechtvaardigd voordeel wordt of zou worden getrokken uit of afbreuk wordt of zou worden gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk, globaal dient te worden beoordeeld met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval.

5) De omstandigheid dat:

— het oudere merk zeer bekend is voor bepaalde specifieke soorten van waren of diensten, en

— deze waren of diensten en de waren of diensten waarvoor het jongere merk is ingeschreven, niet soortgelijk zijn of in hoge mate niet soortgelijk zijn, en

— het oudere merk uniek is voor welke waren of diensten ook, en

— het jongere merk het bekende oudere merk in gedachten oproept bij de normaal geïnformeerde en redelijk omzichtige en oplettende gemiddelde consument,

volstaat niet als bewijs dat door het gebruik van het jongere merk ongerechtvaardigd voordeel wordt of zou worden getrokken uit of afbreuk wordt of zou worden gedaan aan het onderscheidend vermogen of de reputatie van het oudere merk in de zin van artikel 4, lid 4, sub a, van richtlijn 89/104.

6) Artikel 4, lid 4, sub a, van richtlijn 89/104 moet aldus worden uitgelegd dat:

— door het gebruik van het jongere merk afbreuk kan worden gedaan aan het onderscheidend vermogen van het bekende oudere merk, ook al is laatstgenoemd merk niet uniek;

— een eerste gebruik van het jongere merk kan volstaan om aan het onderscheidend vermogen van het oudere merk afbreuk te doen;

— het bewijs dat door het gebruik van het jongere merk afbreuk wordt of zou worden gedaan aan het onderscheidend vermogen van het oudere merk, veronderstelt dat is aangetoond dat het economische gedrag van de gemiddelde consument van de waren of diensten waarvoor het oudere merk is ingeschreven, is gewijzigd als gevolg van het gebruik van het jongere merk of dat er een grote kans bestaat dat dit gedrag in de toekomst wijzigt.

(¹) PB C 183 van 4.8.2007.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 4 december 2008 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Korkein hallinto-oikeus — Finland) — Lahti Energia Oy

(Zaak C-317/07) (¹)

(Richtlijn 2000/76/EG — Verbranding van afval — Reiniging en verbranding — Ruw gas geproduceerd op basis van afval — Begrip afval — Verbrandingsinstallatie — Meeverbrandingsinstallatie)

(2009/C 19/08)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Korkein hallinto-oikeus

Partijen in het hoofdgeding

Lahti Energia Oy

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Korkein hallinto-oikeus — Uitlegging van artikel 3, punten 1, 4 en 5, van richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (PB L 332, blz. 91) — Reiniging en verbranding, in stoomketel, van ruw gas dat in vergassingsinstallatie uit afval is gewonnen — Begrip afval — Begrip verbrandings- of meeverbrandingsinstallatie

Dictum

1) Het begrip „afval” in artikel 3, punt 1, van richtlijn 2000/76/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval, heeft geen betrekking op gasvormige stoffen.